

Ο πειρασμός της κυριαρχίας

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Υπάρχουν πειρασμοί στη ζωή μικροί, αδύνατοι, φευγαλέοι. Είναι όμως και κάποιοι δυνατοί, καθοριστικοί για τη μετέπειτα πορεία της ζωής μας. Φαίνεται πως όλοι οι άνθρωποι έχουν κάποτε τέτοιου είδους πειρασμούς, ακόμα κι αν δεν συνειδητοποιούν και ορίζουν το περιεχόμενό τους ως πειρασμό αλλά το ονομάζουν δίλημμα.

Το Ευαγγέλιο μάς αναφέρει τρεις δυνατούς πειρασμούς του Ιησού, που δέχτηκε από το διάβολο μετά τη μακρά νηστεία και προσευχή στην έρημο, λίγο πριν αρχίσει το κήρυγμά Του. Ο πρώτος ήταν η πρόκληση, επειδή πείνασε, να «κάμει τις πέτρες ψωμιά». Ο δεύτερος, «να πέσει από ψηλά» και δεν θα πάθει τίποτε, γιατί θα τον προφυλάξουν οι άγγελοι. Ο τρίτος και πιο δυνατός, αφού «του έδειξε όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη λαμπρότητά τους», του ζήτησε να τον προσκυνήσει για να Του τα δώσει. Ήταν ο πειρασμός της εξουσίας.

Ο Κύριος αντιμετώπισε και τους τρεις πειρασμούς, προβάλλοντας τα κατάλληλα για την κάθε περίπτωση χωρία από την Αγία Γραφή. Ο πρώτος αναφέρεται στην ανάγκη του σώματος για υλική τροφή και αντιμετωπίστηκε με το: «ο άνθρωπος δεν ζει με μόνο το ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού». Ο δεύτερος, πιο πνευματικός, στη δοκιμασία της αγάπης και προστασίας του Θεού Πατέρα και απάντησε πως «δεν πρέπει να βάζουμε σε δοκιμασία το Θεό». Ο τρίτος στην πρόκληση της δύναμης, της κοσμικής εξουσίας, της καταδυνάστευσης και κυριαρχίας των ανθρώπων. Εδώ ο Ιησούς απάντησε με αποφασιστικότητα και αποτροπιασμό λέγοντας: «Φύγε από μπροστά μου σατανά! Η Γραφή το λέει καθαρά: μόνο τον Κύριο το Θεό σου θα προσκυνάς και μόνον αυτόν θα λατρεύεις».

Φαίνεται πως ο πειρασμός της εξουσίας είναι ο πιο δυνατός και πως πάντα η εκκλησιαστική διακονία κινδύνευε και κινδυνεύει από αυτόν. Ο Χριστός, βέβαια, αρνούμενος να κυριαρχήσει στον κόσμο, εξουσιάζοντάς τον, στην πραγματικότητα πρότεινε τον τρόπο της διακονίας, της θυσίας, της ταπείνωσης. Όσοι, μέσα στην Εκκλησία, χρησιμοποιούν τη θέση τους για να εξουσιάζουν κι όχι να υπηρετούν τους ανθρώπους, είναι προφανές ότι υποκύπτουν στον τρίτο πειρασμό του Κυρίου Τους και συντάσσονται με τον εχθρό Του.

Αν η εξουσία έχει το στοιχείο της χρησιμοποίησης και εκμετάλλευσης των ανθρώπων καθ' οιονδήποτε τρόπο, η διακονία χαρακτηρίζεται από πόνο, σταυρό

και δόσιμο που μπορεί να φέρει αντί ευχαριστία την αχαριστία, όπως συνέβηκε με το Χριστό που, ενώ «δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή του λύτρο για όλους», (Ματθ. 20,28) Του πρόσφεραν το “σταυρωθήτω”.

Όπου υπήρξαν και υπάρχουν κληρικοί ή λαϊκοί με πνεύμα θυσίας, αυταπάρνησης και ταπείνωσης, κατά το πρότυπο του Κυρίου τους, χωρίς να το καταλαβαίνουν γίνονται σημείο που δείχνει την ομορφιά της θυσίας, το μεγαλείο του κόσμου του Θεού, τη δύναμη της αδυναμίας, τη χαρά και την πληρότητα να μην δέχονται τον πειρασμό της κυριαρχίας αλλά της διακονίας.

Πρώτη δημοσίευση: isagiastriados.com

<http://bit.ly/2W3pqzz>